

Servei de Documentació:
« L'anunci cristià en temps de confinament.
Iniciació pràctica a la fe cristiana »

Servei de Documentació

Unió de Religiosos de Catalunya • Centre de Vida Religiosa i Espiritualitat
Plaça d'Urquinaona, 11, 2n 2a (08010 Barcelona) Tel. 93 302 43 67 sec.general@urc.cat - urc.info@gmail.com

Autor	Xavier Morlans i Molina
Títol	L'anunci cristià en temps de confinament. Iniciació pràctica a la fe cristiana. Tramesa 6: 41 a 50
Font	El propi autor
Publicat	10 de maig de 2020

292

L'Anunci cristià en temps de confinament

Iniciació pràctica a la fe cristiana
Tramesa 6 i última tramesa (cap. 41-50)

L'Anunci cristià en temps de confinament

INICIACIÓ PRÀCTICA A LA FE CRISTIANA

Xavier Morlans i Molina
Professor de la Facultat de Teologia de Catalunya
Coadjutor de l'Hospital de Campanya Santa Anna (Barcelona)
Copyright: xaviermorlans@gmail.com

SEXTA I ÚLTIMA TRAMESA: Capítols 41 a 50

CONTINGUT

- 41. Fets per a adorar**
Divendres 24 abril.
- 42. L'èxtasi de l'abraçada íntima**
Dissabte 25 abril 2020
- 43. Tocar**
Diumenge 26 abril 2020
- 44. Verbalitzar**
Dilluns 27 d'abril 2020 Mare de Déu de Montserrat
- 45. Per llegir com a anunci cristià i/o per a dir amb voluntat de creure-hi**
Dimarts 28 abril 2020
- 46. Final d'etapa i noves propostes**
Dimecres 29 abril 2020
- 47. Sobre la verbalització de l'Ex. 45 (1)**
Dijous 30 abril 2020
- 48. Sobre la verbalització de l'Ex. 45 (2)**
Divendres 1 maig 2020
- 49. Sobre la verbalització de l'Ex. 45 (3)**
Dissabte 2 maig 2020
- 50. Sobre la verbalització de l'Ex. 45 (i 4)**
Diumenge IV de Pasqua 3 maig 2020

41. Fets per A Adorar

Divendres 24 abril.

La paraula "entusiasme" ve del grec "enthousiasmós", derivat de *en-thous*, format per "en", a dins, i "Theus", Déu. O sigui que entusiasmar-se vol dir que Déu entra dins d'un mateix i l'inspira. Fent-ne una interpretació amplia podem dir els éssers humans estem fets per a entusiasmar-nos, és a dir, per a vibrar amb alguna cosa gran, divina. Per això no en tenim prou amb treballar, reproduir-nos, menjar, beure i dormir. Necessitem desbordar-nos. Necessitem fer alguna cosa en excés. Sí, som éssers excessius. Necessitem sortir de nosaltres mateixos. Per això ens tortura tant aquest confinament provocat pel Covid-19.

Sí, som éssers paradoxals: desitgem amb totes les nostres forces alguna cosa que està fora de nosaltres mateixos. Per a uns pot ser com un defecte de la fabricació per l'atzar; per a d'altres un regal del Creador.

Per això maldem per sortir de nosaltres mateixos. Però, ull! Per què hi ha una sortida positiva, "l'ex-stasis" (en l'amistat, l'amor, a solidaritat, la música, la religió) i la sortida negativa, autodestructiva, el "vertigen" (en el poder, la violència, la droga, l'alcohol).

EXERCICI 41

+ Relaxació habitual

1. Proposta A: Repetir-se interiorment. "Vull reconèixer amb sinceritat la meva tendència a "adorar", coses, persones, moments, institucions...."

Proposta B: Demanar a l'Esperit sant el poder reconèixer els propis mecanismes d'adoració.

2. Planteja al teu òrgan (jo) interior:

a) En quins moments o ocasions t'exaltes o entusiasmes més (en l'amor, el treball, la política, el futbol, l'òpera, l'art...).

b) Quines diverses formes i objectes d'"adoració" es donen en la nostra societat: cantants, artistes de cine, futbolistes, marques, la seguretat, la llibertat individual, la raça, la ciència,...

c) Posats a haver d'acabar adorant quelcom o algú fràgil i mortal com nosaltres, ¿per què no millor adorar Algú que realment valgui la pena i no ens pugui decebre mai?

3. Estona d'adoració de Jesús crucificat-ressuscitat garantia de victòria final per a totes les víctimes innocents de la història humana i de perdó per als botxins que el vulguin rebre.

Pren-ne nota en el teu Quadern de Pelegrí

42. L'ÈXTASI DE L'ABRAÇADA ÍNTIMA

Dissabte 25 abril 2020

El que més i més ens costa a totes i a tots en aquests dies de dur confinament: no poder veure ni abraçar els fills, els néts, els pares, els avis, la pròpia parella. I molt mes encara, no poder estrènyer-los-hi la mà en el moment de l'agonia. Amb quina força i amb quin realisme tan cruel se'ns imposa la necessitat d' abraçar i de ser abraçats per aquelles i aquells als quals ens uneix el vincle de la paternitat/maternitat, de la filiació, de l'esponsalitat o de la germanor. Per què és tan potent aquest vincle, per a bé i per a mal? Què ho fa que ens afecti tant i de forma tan visceral?

L'abraçada en la intimitat és el punt àlgid de l'èxtasi, de la sortida positiva d'un mateix. Sigui l'abraçada de la mare o el pare al fill o a la filla, de l'avi a la neta o de l'espòs a l'esposa, dels amics entre ells.

Si això es així ¿per què quan entrem en el terreny de la religió tenim recels davant la imatge d'un Déu "pare/mare" que ens abraça? (L'esquelet de Freud es remou a la tomba). ¿Per què hauria de ser més seriós o moralment superior un Déu "Gran Buit", o un Déu "Gran Tot" on ens hi fusionaríem fins a perdre la nostra pròpia individualitat, o un Déu "Energia Impersonal",...tot abans que un Déu que abraça i que vol ser abraçat almenys en la seva humanitat encarnada?.

EXERCICI 42

+ Relaxació habitual

1. Proposta A: Repetir-se interiorment: "Vull estar ben obert/a a considerar la possibilitat d'un Déu que ens abraça i que vol ser abraçat"

Proposta B: Demanar a l'Esperit sant el do de tenir la certesa i l'experiència de l'abraçada personal de Déu Pare en el seu Fill Jesús per mitjà de l'Esperit.

2. Fer passar davant del propi òrgan (jo) interior i imaginar l'escena que relaten aquests fragments de l'Evangeli, i esperar a veure com reacciona.

+ "*I, després d'abraçar-los, els beneïa tot imposant-los les mans.*"

(Jesús i els infants a l' Evangeli de Marc, capítol 10, verset 16)

+ "*Tot d'una Jesús els va sortir al pas i els digué: Déu vos guard. Elles se li acostaren, se li abraçaren als peus i el van adorar.*"

(Jesús ressuscitat s'apareix a les dones, a l'Evangeli de Mateu cap 28, verset 9)

3. Diàleg espontani amb el Pare, amb Jesús, sobre el desig de ser abraçats per Ell i de poder-lo abraçar en una dolça intimitat.

43. TOCAR

Diumenge 26 abril 2020

Ho hem sentit repetides vegades aquests dies a les tertúlies de les ràdios i de les televisions en boca de periodistes, escriptors i intel·lectuals: "El que volem és poder-nos tocar!". Ves quin gir ha provocat aquest petit i pervers virus. Un gir de 180 graus en la mentalitat moderna racionalista menyspreadora del cos i de la sensorialitat. Potser ara algunes coses de la religió i del cristianisme en concret, no sonaran tan rares, infantils o premodernes.

"Preneu i mengeu-ne tots: Això és el meu cos entregat per vosaltres. Feu això que és el meu memorial". (Paraules sobre el pa a l'Eucaristia/Missa.)

"Porta el dit aquí i mira'm les mans; porta la mà i posa-me-la dins el costat. No sigues incrèdul, sigues creient." (Jesús ressuscitat a Tomàs, Evangeli de Joan, capítol 20, verset 27)

Ben pensat si als humans ens importa tant el tacte, el tocar-nos (sembla que embogirem si no podem fer-ho aviat...), per què ha de ser infantil o premoderna una religió que posa el seu moment més àlgid de comunió amb la divinitat en tocar i menjar un tros de pa.

EXERCICI 43

+ Relaxació habitual

1. Proposta A: Repetir-se interiorment. "Vull estar ben obert/a a considerar sense prejudicis la proposta cristiana d'un Déu que es fa humà per comunicar-se amb els humans de manera humana: parlant i tocant"

Proposta B: Demanar a l'Esperit sant el do de reconciliar-se amb aquells aspectes del cristianisme més difícils d'entendre des d'un punt de vista racionalista com son la presència de Deu en unes paraules (Evangeli) i en un gestos ritualitzats (sagraments).

2. Fer passar davant del propi òrgan (jo) 9 interior les imatges de Jesús que toca i cura malalts, que abraça infants, que es deixa ungir els peus per una dona, que pren un pa i diu "Preneu i mengeu, això es el meu cos entregat per nosaltres." Esperar quina resposta arriba des del més fons el jo.

3. Diàleg espontani amb Deu Pare, amb Jesucrist sofre la meravella de l'Encarnació i com ens afecta i ens porta sentit i salvació.

44. VerBALITZAR

Dilluns 27 d'abril 2020 Mare de Déu de Montserrat

Aquest dies de confinament en el diàlegs a traves de videowhatsapp amb els pares, nets i fills potser amb més espontaneïtat hem verbalitzat allò que abans del Covid-19 ens costava més verbalitzar: “*T'estimo molt pare*”; “*T'estimo molt filla* ». Per què ens costa tant verbalitzar aquests sentiments que tenim dins nostres? Hi ha un tòpic racionalista segons el qual si jo ja tinc dintre meu una idea clara (« Estimo als meus pares») no cal que la digui exteriorment. La verbalització exterior seria, segons aquesta concepció intel·lectualista, una externalitat totalment accessòria, pròpiament no necessària.

A la contra d'aquesta forma de pensar herència de la il·lustració del segle XVIII, la millor filosofia al llarg del segle XX s'ha dedicat a mostrar que l'ésser humà abans que idea és *esdeveniment*, *Ereignis* que diria Heidegger, o *action* que diria abans Blondel. I això vol dir que els pensaments són posteriors respecte d'una afectació primera fonamental de la persona (J. Ma. Esquirol).

En aquesta línia de consideració fenomenològica la paraula no és sempre l'expressió d'un pensament sinó que en ocasions és l'acció de la voluntat que propicia el pensament. Allò que diem fa que sigui real allò que pensem.”He parlat i per això he cregut“ diu Carles Riba a la introducció a la seva obra poètica.

EXERCICI 44

+ Relaxació habitual

1.Proposta A: Repetir-se interiorment amb voluntat de sinceritat: “Vull poder recordar ocasions concretes de la meva vida en què la paraula ha sigut decisiva, per a be o per a mal, en la configuració d'una realitat determinada”.

Proposta B: Demanar a l'Esperit sant el do de poder recordar ocasions concretes de la meva vida en què la paraula per a be o per a mal ha sigut decisiva en la configuració d'una realitat determinada”.

2.Preguntar al meu òrgan (jo) interior en quins moments de la meva vida una paraula ha sigut decisiva, per a bé o per a mal: Un consell donat a una amic/ga, una discussió en una sobretaula entre germans o amics, una declaració d'amor demanant iniciar un prometatge,una declaració en un judici o davant d'un notari...

3. Proposta A: Repetir-se interiorment:“Vull estar ben obert/a a rebre l'exercici de demà (n. 45): una verbalització dirigida a Jesucrist que escoltaré amb respecte i atenció com a mínim com si escoltés un text sagrat budista o musulmà”.

45. Per LLEGIR com A ANUNCI CRISTIÀ i/o Per A DIR AMB VOLUNTAT DE CREURE-HI

Dimarts 28 abril 2020

Jesús,
reconec que jo sol/a no me'n puc sortir
ni en l'alliberament de la meva tendència dominant,
ni en la recerca de la felicitat
solidari/a de tots els qui pateixen de tantes formes;
renuncio a buscar la salvació per altres camins
- poder, plaer, prestigi, diner, altres religions, esoterisme,...-
i t'**accepto** a **Tu** com a únic salvador de la meva vida.

Crec (augmenta la meva fe)
que fent-te un de nosaltres,
morint en **creu, ressuscitant i**
donant-nos **l'Esperit Sant,**
has assumit totes les meves debilitats,
tendències negatives, errors i pecats,
m'has rescatat de l'esclavatge del mal i de la mort
i m'ofereixes la possibilitat real
d'experimentar l'abraçada amorosa del **Pare**
i dels **germans,** ja ara i per sempre.

Entra en el meu cor,
dona'm l'Aigua viva de **l'Esperit sant,**
perdona la meva resistència a **Tu** i
la meva complicitat amb el mal;
deixa'm sentir l'abraçada del **Pare i dels germans**
i **l'Amor i la Pau** que tant desitjo;
posa ordre en totes les àrees de la meva vida,
i **ajuda'm** a seguir amb coherència i fidelitat
aquest camí d'amistat amb **Tu** que ara (re-)començo.
Amén

NOTA: En els cinc propers Exercicis s'explicaran el sentit i les raons d'aquesta verbalització. Es recomana llegir-la i/o dir-la en els propers dies.

46. FINAL D'ETAPA i NOVES PROPOSTES

Dimecres 29 abril 2020

Aquests Exercicis han acabat de fet amb la proposta de verbalització adreçada a Jesucrist en l'anterior l'Exercici núm. 45. Es recomana vivament repetir-la com un eco durant uns dies, ja sigui en lectura receptiva o en dicció confiada. Els quatre exercicis restants (nn. 47-50) són simples aclariments sobre el sentit i el per què de cada part de la dita verbalització. Ja no aporten matèria nova.

NOVES OFERTES:

1) A partir del dimarts 12 de maig a les 20:30 s'oferirà una **videoconferència setmanal de 60 minuts** sota el títol "Vine i Veuràs": una iniciació a la trobada amb Jesús a través d'una pàgina de l'Evangelí. Per participar-hi només cal enviar el vostre e-mail – a partir d'avui mateix - a xaviermorlans@gmail.com i rebreu el link per connectar-vos-hi a través de Zoom.

2) També a partir del 12 de maig rebreu una tramesa cada tres quatre dies amb una presentació més raonada de la proposta cristiana que, per la seva extensió (quatre o cinc pàgines per tramesa) , us arribarà com a document adjunt. Si no dieu el contrari ho seguireu rebent a l'adreça del vostre whatsApp actual.

3) Els "Cercadors de Sentit" que us hàgiu sentit còmodes amb aquest exercicis i que malgrat que no us motiva això de la relació personal amb Jesucrist, voleu seguir coneixent de primera ma en què consisteix l'experiència cristiana, podeu participar també a la Videoconferència setmanal " Vine i veuràs" enviant ell vostre e-mail a xaviermorlans@gmail.com. En qualsevol cas podeu repetir aquells Exercicis que més us hagin agradat o ajudat. També podeu fer una lectura literària de l'Evangelí de Marc. Per a qualsevol consulta us podeu adreçar a xaviermorlans@gmail.com .

4) Als qui ja heu fet el "Vine i veuràs" (o el "Tornar Creure") i teniu un grup cristià de referència habitual se us recomana fidelitat a les trobades setmanals programades amb el vostre grup o comunitat .

47. SOBRE LA VERBALITZACIÓ DE L'EX. 45 (1)

Dijous 30 abril 2020

Aquest dies de pandèmia tots hem hagut de reconèixer la nostra pròpia incapacitat per a salvar-nos del virus individualment. Tots ens necessitem a tots. I tots necessitem d'uns investigadors que trobin quan més aviat millor la vacuna contra el virus.

Una cosa semblant passa amb la salvació que ens ve de Jesucrist: cal començar per reconèixer - en un exerci honest de sinceritat i realisme - la pròpia incapacitat per a auto-salvar-se.

Per això en la verbalització dirigida a Jesucrist proposada en l'**Exercici anterior n. 45** el primer pas es "**reconec** que jo sol/a no me'n puc sortir ni en l'alliberament de la meva tendència dominant, ni en la recerca de la felicitat..."

Des d'una mentalitat racionalista semblaria que això no és necessari, que ja es dona per pressuposat, que no cal haver de dir-ho verbalment; però l'experiència i el sentit més sensorial, realista i pràctic de la condició humana ens fa veure que sí que te la seva importància la verbalització explícita d'aquest reconeixement. Val la pena tenir-ho en compte i practicar-ho.

EXERCICI 46

+ Relaxació habitual

1. Proposta A: Repetir-se interiorment: "Vull estar obert/a a reconèixer que per mi mateix/a no em puc autosalvar, no me'n puc sortir sol/a en la recerca de la felicitat"

Proposta B: Demanar a l'Esperi sant el do de reconèixer la radical incapacitat per a autosalvar-se (ni per la intel·ligència, ni per la voluntat, ni per l'altruisme,...).

2. Proposta A: Llegir-li al propi òrgan (jo) interior poc a poc la verbalització de l'Ex. 45 esperant rebre alguna reacció interior.

Proposta B: Dir la verbalització dirigida a Jesucrist amb voluntat de creure que és veritat el que s'hi diu i amb una especial atenció a les primeres frases.

48. SOBRE LA VERBALITZACIÓ DE L'EX. 45 (2)

Divendres 1 maig 2020

Ignasi de Loiola, el creador dels "Exercicis Espirituals", recomanava la repetició de les meditacions. En repetir poden aparèixer aspectes o ressonàncies noves. Per això recomanem molt la repetició, aquests dies, de la verbalització de l'Exercici 45ja sigui com a lectura o com a invocació.

Val a dir que la dita verbalització no és una fórmula "piadosa" o "emocionalista". És, així sí, una formulació, des del punt de vista del "jo", de les mateixes PROMESSES DEL BAPTISME que tots els cristians renovem la nit de Pasqua. Però la litúrgia és més sòbria i objectiva, i el seu subjecte és el "nosaltres" (R. Guardini "L'esperit de la litúrgia"), mentre que en exercicis personalitzats com aquests es desplega pedagògicament l'accent més subjectiu: "Jo reconec...".

La fórmula de la Renovació de les Promeses del Baptisme comença per una triple RENÚNCIA al mal. No és d'estranyar, doncs, que la verbalització de l'Ex. n. 45 inclogui al començament una renúncia explícita a buscar la salvació per altres camins que no siguin el Fill de Deu encarnat, mort i ressuscitat.

Un aclariment respecte a la renúncia a buscar la salvació en altres religions. Cal distingir: 1) El respecte exquisit a tota religió en una societat oberta i democràtica; 2) El reconeixement que fa el Magisteri de l'Església catòlica que les grans tradicions religioses poden ser "mediacions participades" de la salvació que ens arriba per Jesucrist (Juan Pau II, "Redemptoris Missio" n. 5); i 3) La dinàmica coherent que exigeix el fet de seguir Jesucrist un cop l'has conegut: no pots pretendre beneficiar-te de tota la salvació que t'ofereix Jesucrist amb la seva Comunitat, la seva Paraula, i els seus Sagraments si no t'hi entregues del tot. No es cap menysteniment cap a les altres religions; és simplement demanar coherència amb el propi camí religiós escollit lliurement. Una cosa és el diàleg interreligiós en que cada religió aporta el millor de si mateixa a la causa de la pau - i ara a la lluita contra el coronavirus - i una altra cosa és un sincretisme o "barreja" que neutralitza la fecunditat que pot brotar de cada religió consegüentment seguida. Per dir-ho de forma més senzilla li amb lletra de bolero "*Nos se pueden tener dos amores a la vez...*"

49. SOBRE LA VERBALITZACIÓ DE L'EX. 45 (3)

Dissabte 2 maig 2020

Un cop reconeguda la pròpia incapacitat per a l'autosalvació i expressada clarament la renúncia a la recerca de la salvació per altres camins, cal expressar el desig i la voluntat, d'acceptar Jesucrist com a únic Salvador.

Aquest aspecte sol passar desapercebut a la mentalitat racionalista que només entén la realitat en termes de a) "teoria" com a "saber per a la pràctica" i b) la "pràctica" mateixa, i, per tant, ja no accepta que hi hagi paraules amb una força pròpia; les paraules són mer "flatus vocis" (vibració de l'aire en la veu) . És un gran error en l'apreciació de la condició humana. Per això fins i tot a cristians de tota la vida els costa acceptar el sentit directe d'un dels textos d'altra banda més citats de sant Pau: "*Si amb els llavis confesses que Jesús és el Senyor i creus en el teu cor que Deu l'ha ressuscitat d'entre els morts et salvaràs*" (Carta als Romans, capítol 10, verset 9).

Aquesta declaració - tal com es recull en la verbalització de l'E. 45 - és anterior a esdevenir més bona persona (això en serà conseqüència). Es pot dir i fa bé dir-la quan encara estàs dominat per vicis o defectes produïts per la tendència negativa que et domina. És un pas anterior a nivell de voluntat. És una paraula "performativa": que "fa" allò que diu, com la fórmula dels nuvis en el ritual de casament sigui civil o religiós. És un acte de confiança, de fe fiducial, que, per cert, s'aconsella dir en veu alta tot i estar sol/a.

50. SOBRE LA VERBALITZACIÓ DE L'EX. 45 (i 4)

Diumenge IV de Pasqua 3 maig 2020

Reconeixement de la incapacitat per autosalvar-nos (1); Renúncia al mal i a altres "salvacions"(2); Confessió amb la boca i el cor que Jesús és Fill de Déu i Senyor de la Vida i vencedor de la Mort (3) i...Petició clara i explícita: demanar-li que ENTRI en el nostre cor (òrgan interior), ens ompli del seu Esperit sant i ens doni la Pau i i la Restauració del nostre ésser més profund , tot fent-nos possible sentir l'abraçada del Pare i dels germans (4). Tot això i alguna cosa més teniu a la verbalització de l'ex n.45, sobre la que es recomana insistir aquests dies finals de confinament.

AVISOS PEL DIA DESPRÉS:

1) Si dius i repeteixes la verbalització de l'ex. n 45 i alguna cosa es remou dins teu, cerca una comunitat cristiana on poder començar un camí d'iniciació formal a la fe en Jesucrist ben acompanyat/da. Per oferir alguna referència concreta:

HOSPITAL DE CAMPANYA STA ANNA(C. Sta Anna 29, tocant a Pça Catalunya,
www.santaanna.org i xaviermorlans@gmail.com)

2) A partir del dimarts 12 de maig a les 20:30 oferim una trobada "VINE I VEURÀS" en videoconferència. Heu d'enviar el vostre e-mail des d'avui mateix

3) També a partir del 12 de maig oferirem un parell de trameses setmanals de cinc pàgines o més que seguireu rebent a aquest whatsApp mentre no digueu el contrari. Si preferiu rebre-ho per e-mail digueu-ho en aquest whatsApp tot indicant el vostre e-mail

Per a qualsevol consulta o aclariment, o per opinar sobre com millorar aquesta oferta sobre tot de cara a cercadors de sentit, no dubteu a contactar amb xaviermorlans@gmail.com

PAU I BÉ!

FINS SEMPRE!